

LISS programa 2017: kultūrų skirtumai ir bendras tikslas

Meda Piečytė

23 studentai (4 kanadietės) šiemet praktikas atliko 13 skirtingų įmonių ir institucijų Vilniuje, Klaipėdoje, Biržuose. Bene didžiausias organizatorių, JAV LB, pasiekimas – pasirašytos dvi naujos bendradarbiavimo sutartys su Respublikine Vilniaus universitetine ligonine dėl mūsų studentų priėmimo praktikai ir su Vilniaus universitetu dėl praktikų vertinimo bei kreditų suteikimo. Džiugu, kad tęsiamas bendradarbiavimas ir su Vilniaus Gedimino technikos universitetu.

Kaip niekad platus šiemet buvo ir stažuočių vietų sąrašas: TV3 televizija, „Biržų duona“, Respublikinė Vilniaus universitetinė ligoninė, Santariškių vaikų ligoninė, įmonė „Ecaxaster“, Ainio Storpірščio teatro studija, įmonė „Fima“, ARCH-studija, Nacionalinė Martyno Mažvydo biblioteka, NATO Energetinio saugumo kompetencijos centras, Užsienio reikalų ministerija, Vilniaus miesto savivaldybė ir t. t.

Rugpjūčio 8 d. Vilniaus Universiteto centriniuose rūmuose vyko stažuočių atsiskaitymas. Vertinimo komisijoje dalyvavo VU Komunikacijos fakulteto prodekanė Renata Matkevičienė ir Informacijos ir komunikacijos instituto docentė, daktarė Beata Grebliauskienė.

Studentai turėjo pristatyti praktikos ataskaitas – dienoraščius, kuriuose turėjo aprašyti savo patirtis, ypač atkreipdami dėmesį į kultūrinius skirtumus, su kuriais teko susidurti. Sėkmingai apsigynę studentai gavo 5 kreditus (įvertinimą taip pat sudarė praktikos vadovo įvertinimas). Tiek pat gavo ir VGTU praktikas atlikę

studentai, kuriems reikėjo tik pristatyti ataskaitas.

Vienos originalesnių buvo Audros Stoncius iš Kanados prezentacija, kuriai ji sukūrė filmuką apie savo praktiką Biržų duonoje, ir Kotrynos Staputytės, kuri pakalbino RVUL skubiosios pagalbos skyriaus vedėją Astą Jonaitienė apie medicinos situaciją Lietuvoje. Audra labai susidraugavo su biržiškiais, po prezentacijos kitą dieną net vyko su jais atsisveikinti ir atšvęsti su naujomis draugėmis. Taip pat parsivežė slaptą šakočio receptą.

Kas dalyvius nustebino? Medicinos studentus – skyrių darbo intensyvumas ir tai, kiek daug leido praktikantams daryti: imti kraują, stebėti operacijas, siūti siūles, pamokė, kaip naudoti ultragarso aparatus. Taip pat tai, kad labai daug pacientų ir personalo kalbėjo rusiškai ar lenkiškai, gydytojų raštas buvo neįskaitomas ir Lietuvoje vis dar populiari rašyti ranka. Galiausiai, atlyginimai JAV ir Lietuvoje kardinaliai skiriasi. Moniką, kuri dirbo su logopede vaikų ligoninėje Santariškėse, nustebino tai, kad jai leido padirbėti su vaikais, stebint logopedei praveisti užsiėmimus, kuriems teko išmokti lietuviškus gyvūnų garsus (kaip kriū kriū, igaga ir t.t.), leksikos terminus.

Laurą, kuri dirbo Lietuvos teisės institute ir tyrė Lietuvos pusiaukelės namų situaciją, nustebino tai, kad Lietuvoje gerokai aktyviau siekia integruoti nusikaltėlius atgal į visuomenę: jiems padedama susirasti darbus, leidžiama nevilkėti kalinio drabužių, nesiekama jų izoliuoti, suteikiama psichologinė pagalba.

Rasa, atlikusi praktiką įmonėje „Exacaster“ ir dirbusi su didelių apimčių duomenų

analize, grįš į Lietuvą, nes jai pasiūlė programuotojos darbą. Ji teigė, kad darbo kultūra labai panaši į Kanados, nes ji dirbo technologijų kompanijoje. Tačiau nustebino ir labai patiko tai, kad žmonės labiau atsipalaidavę eidavo valgyti pietų, neskubėdavo.

Matas, kuris dirbo Greitosios pagalbos ligoninėje, lietuvius apibūdino kaip labai greitai vaikstančius („visi labai greito vaikšto, net babytės“), aukštus ir rimtus.

Greta, dirbusi Užsienio reikalų ministerijoje, tikėjosi, kad su ja šaltai bendraus, tačiau susidūrė su šiltu kolektyvu ir jautėsi ypač reikalinga, nes galėjo lengviau versti ir rašyti anglų kalba.

Renata Matkevičienė susitikimo gale pasidžiaugė studentų optimizmu, atvirumu bei teigė, kad „jeigu programos pradžioje jūs buvote nedrąsūs, dabar matau, kad atsiskleidėte ir esate labai atviri. Jei visi lietuviai tokie būtų, mums visiems kartu tikrai pavyktų sukurti tikrą gerovės valstybę“.

JAV LB globojama ir Lietuvių bei Kazickų šeimos fondų remiama programa auga ir kiekvienais metais suteikia studentams vis daugiau galimybių tobulėti, pažinti gimtąjį kraštą. Šią vasarą, laisvu nuo stažuočių laiku, LISS dalyviai susitiko su Seimo pirmininku, pramogavo su Jurgiu Didžiuliu, aplankė Seimą, pabendravo su Valdu Adamkumi, dalyvavo įvairiuose kultūriniuose renginiuose, atstovavo JAV LB jaunimui TV ir radijo laidose.

Smagu, kad tiek organizatorių, tiek dalyvių poreikiai auga ir efektyvios komunikacijos padedami visi gali ieškoti teisingiausių sprendimų, kaip viskas galėtų atrodyti kitais metais. Norisi, jog visų vizijoje svarbiausia liktų lietuviybė.

Programos organizatorių nuotr.

pasauliolietuvis.lt

Mielai pasidalysime svetainėje ir žurnale skelbiamais tekstais ir nuotraukomis, tik prašome nurodyti informacijos šaltinį ir autorius.

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

